

vil have at skønne over, hvorvidt det er rigtigt, at Paabudet gives eller ikke. Naar Afgørelse er truffet og faldet ud til Gunst for Paabudets Givelse, vil Nabokommunen selv iværksætte det, og dermed er saa Amtmanden gaaet helt ud af Sagen. Jeg forstod, at det ærede Medlem bifaldt den Tanke, som ligger til Grund for disse Bestemmelser, at naar en Kommune sættes i Stand til at iværksætte Foranstaltninger, som Lovgivningen anser det for rigtigt at sætte den i Stand til, hjælper det ikke noget, naar Forholdene paa tilgrænsende Steder kan udvikle sig saaledes, at Foranstaltningerne gøres ganske unyttige. Der maa altsaa træffes en Bestemmelse. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det ikke vil være rigtigt at gaa til en hel Kommune. Man maa nøjes med de tilgrænsende Ejendomme, men i saa Fald vil det være nødvendigt at faa Bestemmelser ogsaa for Nabokommunens Vedkommende; thi det kan lidet nytte, at der iværksettes Foranstaltninger i den ene Kommune, naar der lige ved Siden af den paagældende Ejendom findes en Ejendom i en Nabokommune, hvorfra alle Ulykkerne vender tilbage. Hvis det er selve Formuleringen, det ærede Medlem vendte sig imod, at det maaske er urimeligt at lade Amtmanden træffe Afgørelsen, har jeg ikke noget imod at finde en anden Opmand. Det kan være, man kunde finde en anden Institution, som er i Stand til at afsige Opmandskendelsen; men jeg tror, som sagt, ikke, det er gavnligt, at man lader Nabokommunens Forhold i denne Henseende helt ude af Betragtning.

I øvrigt skal jeg takke for Tilslutningen til Lovforslaget.

Jørgen Berthelsen: De Foranstaltninger, som omhandles i det foreliggende Lovforslag, tænker jeg, alle her i Salen er enige om bør træffes. Derimod kan der maaske nok, som ogsaa det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) sagde, være nogen Uenighed om, paa hvilken Maade disse Foranstaltninger rettest bør træffes. Jeg skal ikke udtale mig ret udførligt om denne Sag, det har jeg haft Lejlighed til ved Behandlingen af de tidligere Love, og jeg vil henvise til mine Udtalelser i Landstingstidende, Sp. 1323, for 1909—10. Jeg vil dog gerne gøre nogle faa Bemærkninger, inden Lovforslaget, som jeg hører, bliver henvist til et Udvalg, hvor Enkelthederne saa siden kan drøftes.

Ved § 1, 1ste Stykke, bemyndiges

Kommunalbestyrelserne til at træffe de Foranstaltninger, der er Tale om i Lovforslaget, men jeg har nu den Opfattelse, at ogsaa uden denne Bestemmelse kunde Kommunerne iværksætte saadanne Foranstaltninger; i hvert Fald mener jeg, at der ikke vilde være noget i Vejen for, at de kunde afholde Udgifter i den Retning, naar Amsraadets Samtykke dertil forelaa.

I § 1, 2det Stykke, staar der: „Naar en Kommunalbestyrelse beslutter, at der skal iværksettes Udryddelse af Rotter paa de Kommunen tilhørende, indenfor sammes Omraade beliggende ubebyggede Grunde“. Det er maaske en Misforstaaelse fra min Side, men jeg synes nu, at Bestemmelsen ogsaa burde omfatte bebyggede Grunde.

Senere i samme Stykke staar der, at Kommunalbestyrelsen er „berettiget til at forlange, at der samtidig foranstaltes saadan Udryddelse i de tilstødende Ejendomme i Kommunen eller en Nabokommune. Forsaavidt vedkommende Ejer ikke inden 1 Maaned efter derom modtaget Paabud iværksetter de efter Kommunalbestyrelsens Skøn fornødne Foranstaltninger, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at lade disse foretage for Ejers Regning, hvorefter Beløbet kan inddrives ved Udpantning“. Maa jeg spørge, om vedkommende Mand saa ikke er berettiget til ogsaa at stille Krav til sin Nabo. Den Pligt, som paalægges ham, maa vel medføre en Ret for ham til at stille lignende Krav til sin Nabo; ellers synes jeg, det kunde blive en meget farlig Bestemmelse. I det Tilfælde, at en Kommunes Grund støder op til den anden Kommunes, vil Forholdet maaske let kunne ordnes, men det er vanskeligere, naar det drejer sig om Privatmands Grund. Naar en privat Ejer kommer ind under disse Bestemmelser, som jo endog omfatter Udpantningsret for det Beløb, der bliver udlagt, maa han dog kunne gardere sig paa den Maade, at han faar Ret til at kræve af sin Nabo, at han ogsaa træffer Foranstaltninger. Men naturligvis, jeg vil indrømme, at man saa ikke ved, hvor vidt det vil kunne gaa, idet Kravet stadig kan føres videre fra Nabo til Nabo.

I Anledning af Lovforslagets § 2 vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at de to tidligere Love, vi har haft — jeg tror kun, der har været to —, gjaldt henholdsvis for 3 Aar og for 5 Aar, men saa vidt jeg kan se, findes der ikke i det foreliggende Lovforslag nogen Bestemmelse om en Tidsbegrænsning. Det var maaske dog